

ABSTRAKT

Práce se zabývá problematikou syndromu vyhoření u učitelů na středních pedagogických školách. Práce je rozdělena na část teoretickou a praktickou. Teoretická část se věnuje definici syndromu vyhoření dle různých autorů, symptomům syndromu vyhoření a popisu skupin, jichž se může syndrom vyhoření týkat. Dále je v teoretické části reflektována problematika stresu a popis boje s ním. Akcent je kladen na asertivitu jakožto metodu boje se stresem. Jakožto metody prevence vzniku syndromu vyhoření jsou v práci dále reflektovány supervize a duševní hygiena. Pilotní částí praktické části představuje kvalitativní výzkum. (polostrukturované rozhovory s vyučujícími na středních pedagogických školách). Vzorek je tvořen 16 vyučujícími ze čtyř středních pedagogických škol z Prahy a středních Čech. Cílem výzkumu je zjistit, zda jsou ke vzniku syndromu vyhoření náchylnější vyučující profilových, či všeobecně vzdělávacích předmětů a dále zmapovat nejčastější metody prevence syndromu vyhoření, nejběžnější způsoby aplikace duševní hygieny u těchto vyučujících. Jako metoda vyhodnocení výsledků kvalitativního výzkumu byla použita zakotvená teorie. Výsledky naznačily, že vyučující na středních pedagogických školách netrpí rozvinutou formou syndromu vyhoření, pravidelně se věnují duševní hygieně. Výzkum popisuje ty oblasti, které by mohly být potenciálně rizikové pro vznik syndromu vyhoření. Součástí praktické části práce je i návrh konkrétních aktivit při výuce syndromu vyhoření v pedagogice.